

Karen Blixen. "Livets Veje"

Kapitel i Den afrikanske Farm. 1937

Da jeg var Barn, viste de mig et Billede - et levende Billede, forsaavidt som det blev til og udviklede sig for Øjnene af Tilskueren, medens Kunstneren fortalte. Historien, som hang sammen med Billedet, blev hver Gang gentaget i nøjagtig de samme Ord:

"I et lille rundt Hus med et rundt Vindue i og en lille trekantet Have til, boede der en Mand.

Ikke langt fra Huset var der en Sø med en Mængde Fisk i, som Manden fangede og solgte i Byen.

En Nat vaagnede han op ved at høre en frygtelig Larm, og han begav sig afsted i Mørket for at finde ud af, hvad der var i Vejen. Han løb ned ad Søen til."

Her begyndte Fortælleren, som paa et Kort over en Armés Bevægelser, at trække Mandens Rute op.

"Først løb han sydpaa. Her snublede han over en Sten, som laa midt paa Vejen, og lidt efter faldt han i en Grøft, kom op igen, faldt i en anden Grøft, kom op igen, faldt i en tredje Grøft og kom tilsidst ogsaa op af den.

Han forstod nu, at han havde taget Fejl, og at Larmen ikke kom fra denne Kant, og han løb tilbage mod Nord. Men da han var der, mente han igen at høre, at Larmen kom sydfra, og han løb samme Vej tilbage. Han snublede først over en stor Sten, som laa midt paa Vejen, og lidt efter faldt han i en Grøft, kom op, faldt i en anden Grøft, kom op, faldt i en tredje Grøft, og kom tilsidst ogsaa op af den.

Nu kunde han bestemt høre, at Larmen kom fra Enden af Søen. Han styrtede da derhen og saa, at der var en stor Lækage i Dæmningen her, og at alt Vandet, og Fiskene med strømmede ud gennem Hullet. Han tog da fat paa at stoppe Lækken til, og arbejdede paa det hele Natten, og først da hans Arbejde var færdigt, vendte han tilbage til sit Hus og gik i Seng.

Da Manden nu vaagnede næste Morgen og saa ud af sit lille vindue" - saadan sluttede Historien med saa megen dramatisk Effekt, som Fortælleren kunde lægge i Ordene - "hvad saa han da -?"

En Stork!"

Jeg er glad over, at jeg har hørt denne Historie, og jeg vil huske paa den i Nødens Time. Manden i Historien blev grusomt narret og svære Hindringer blev lagt paa hans Vej. Han maa have tænkt: Hvilken lang Række Uheld! Hvor det dog gaar op og ned for mig! Han maa have undret sig over, hvad Meningen vel kunde være med alle hans Prøvelser, han kunde ikke vide, at det var en Stok. Men gennem hele sin Lidelseshistorie holdt han sig sit Formaal for Øje, intet fik ham til at vende om og gaa hjem, før han havde faaet sit Arbejde gjort. Han fuldførte Løbet og bevarede Troen. Den Mand fik ogsaa sin Belønning, om Morgenen saa han Storken. Da maa han have leet højt.

Den mørke, trange Vej jeg løber paa, den dybe Grube hvori jeg nu ligger, paa hvilken Fugl kan de vel være Kløerne? Naar mit Livs Tegning er fuldført, skal da jeg, skal da andre Folk se en Stork?

Infandun, Regina, jubes renovare dolorum: - Troja i Flamme, syv Aars Landflygtighed, tretten gode Skibe gaaet tabt. Hvad der skal komme ud af det? "Uovertruffen Elegance, majestætisk Værdighed og uforlignelig Sødme."

Man læser den kristne Kirkes anden Trosartikel med Forfærdelse. "Ophængt paa Korset, nedtaget og begravet, nedfaret til Helvede, paa den tredje Dag igen opstanden, siddende ved Guds, den Almægtiges højre Haand, hvorfra han skal komme at dømme Levende og Døde." Hvor det gaar op og ned, mere frygteligt endnu end for Manden i Historien. Hvad kommer der ud af det? Den anden Artikel i den halve Verdens Trosbekendelse.

Skriveøvelse:

Skriv om sammenhængen i jeres eget livs tegning

Skriv i 3. person.

VER -
SKRIFT

En Livstråd med knuder.

(4)

En gang var der en dreng,
som i skolen var noget dukseagtig
- læste pænt sine lektier og var
påkk ikke på ret mange områder
uartig. Hjemme var hans forældre
stolte og glade over den unge mands
interesser og flid.
Som teenager vovede han sig ud
i et par dybt alvorlige kærligheds-
eventyr og påkk som 17-årig
var han i udlandet, hvor han fik
smag for bayersk øl på de fulde
990 - . Ungdommens beruselse
satte sig voldsomt i den nu næsten
voksne mand. Gennem sin studentertid
og sit studium på UNI - stimu-
lerede han læsningerne ^{med} indtag
af forskelligartede våde varer.
Uden det dog ~~tag magten fra~~ ^{overmandede}
ham. Den belæste, bebrillede unge fyr
mislykkedes for ~~ikke~~ flere
gange på diverse studier - og
da et ægteskab bar frugt i form
af en tyk vom - valgte han en
kortere uddannelse for ansvarligt
at kunne forsørge den lille kerne-
familie.

a casa!

-> at fortælle (hjemme)

Lars

"En livstråd med knuder"

En gang var der en dreng, som i skolen var noget dukseagtig - læste pænt sine lektier og var ikke på ret mange områder uartig. Hjemme var hans forældre stolte og glade over den unge mands interesser og flid.

Som teenager vovede han sig ud i et par dybt alvorlige kærligheds-eventyr og som 17-årig var han i udlandet, hvor han fik smag for bayersk øl på de fulde 9 %. Ungdommens beruselse satte sig voldsomt i den nu næsten voksne mand. Gennem sin studentertid og sit studium på UNI - stimulerede han læsningerne med indtag af forskelligartede våde varer. Uden det dog overmandede ham. Den belæste, bebrillede unge fyr mislykkedes flere gange på diverse studier - og da et ægteskab bar frugt i form af en tyk vom - valgte han en kortere uddannelse for ansvarligt at kunne forsørge den lille kernefamilie.

Den nu vordende fader fik lykkeligvis hurtigt et godt arbejde - heldigvis med megen frihed. Det gav kontakt til flere kvindelige kolleger - og hvad skete: Et ægteskab gik sig en tur - og et nyt begyndte. Arbejdet gik forrygende, og der var mange festlige stunder, hvor flasker og røg fyldte mere og mere. Ægteskabet kunne ikke holde det ud og gik itu!

Alle gode gange tre - den efterhånden noget ældre fyr sagde JA! til brud nr. tre. - "mit livs kærlighed", sagde det indre i manden, der med sine 50 år nok burde have vidst bedre. Kærligheden lå nok snarere i flaskens ånd - thi det klang og klirrede mere og mere alle vegne, hvor han bevægede sig hen. "Nu! må det have en ENDE!", sagde sirenen, som kan kaldte kvinden, han efterhånden havde levet med i 24 år. Totalt nedbrud var det for ham. Ene og forladt - det sølle skvat. For at genoprette livet tog han på jagtrejse til Sibirien for at jage zobel og mår i de endeløse skove.

Hjemme igen i sit fædreland, indså han, at han at den indre duks eller djævel ville forfølge ham til den bitre ende. "Livet er ikke værd at leve", tænkte han, og druknede den destruktive tanke i tønnevis af god Bordeaux. Dermed druknede han også sig selv - og en skønne dag blev der lagt låg på ham. Præstens ord rungede hult på kisten, da han smed jord på; de tre obligatoriske gange:

Sic transit gloria mundi!